

עמ"ת 44202/02/20 - ראג'י סביתאן נגד מדינת ישראל - משטרת ישראל, יחידת התביעות - מחוז ירושלים

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כבוד השופט אהרן פרקש, נשיא

עמ"ת 44202-02-20
סביתאן(עציר) נ' מדינת ישראל

ראג'י סביתאן (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד עיסא מוחמדיה

העורר

נגד
המשיבה

מדינת ישראל - משטרת ישראל
יחידת התביעות - מחוז ירושלים
ע"י ב"כ עו"ד נעמה ישראל

החלטה

לפני ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט הבכיר י' צימרמן), בתיק מ"ת 20-02-21115, מיום 12.2.20, בגדרה הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

רקע עובדתי:

1. נגד העורר הוגש כתב אישום בו נאמר, כי ביום 2.2.20, בשעה 09:40 לערך, במחסום חוסאן, הגיע אדם למחסום ודיווח לשוטרים כי הבחין באנשים אשר טיפסו על גדר ההפרדה משטח האזור לשטח ישראל וברחו לכיוון "פארק בגין". השוטרים נסעו בניידת משטרתית לפארק, ובכניסה אליו הבחינו בעורר אשר הוא תושב האזור, ואין בידו אישורי כניסה לישראל או שהיה כדין, נוהג ברכב מסוג פולקסווגן (להלן: "הרכב"), ובו מספר נוסעים. השוטרים חשדו כי העורר מסיע תושבי אזור אשר שוהים בישראל שלא כדין, כרזו וצפרו לו לעצור, וכן הבהבו באמצעות אורות הניידת לעבר הרכב. העורר בתגובה הגביר את מהלך נסיעתו תוך שסיכן משתמשי דרך אחרים, המשיך בנסיעה מהירה לכביש 375, פנה במהירות שמאלה בכיכר המערבית של צור הדסה, גרם למספר נהגים לבלום את רכביהם בלימות חירום ולהחליק על הכביש. העורר המשיך בנסיעה מהירה בצור הדסה, ומספר נהגים עצרו את רכביהם בצד הכביש. בהמשך, העורר פנה פניה חדשה, השוטרים איבדו קשר עין עם הרכב, וכעבור מספר דקות זיהו את הרכב חונה ברח' הנורית בצור הדסה. לאחר כעשרים דקות הבחינו השוטרים ברכב מסוג יונדאי חולף לידם ובו נהג ונוסע אשר העלו את חשדם. השוטרים נסעו אחר רכב היונדאי והורו לנהג הרכב לעצור. ברכב זה נתפס העורר יושב במושב הנוסע ליד הנהג, וברשותו מפתח רכב הפולקסווגן.

העורר הואשם בנהיגה פוזת של רכב, עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"); הפרעה לשוטרים במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק; כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952; נהיגה ללא רישיון נהיגה, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961; נהיגה ברכב ללא ביטוח, עבירה לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב

מנועי [נוסח חדש], תש"ל - 1970.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום נגד העורר, הוגשה גם בקשה למעצרו עד תום ההליכים המשפטיים. בבקשה נאמר, כי למשיבה ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לעורר, לרבות דו"ח פעולה של שוטר והודעות של השוטרים המפרטים את האמור בכתב האישום. צוין, כי העורר טען שלא נהג ברכב וכי זה נמסר לאחר אשר אין לו את פרטיו. העורר טען, כי ביום האירוע הגיע לבקר חבר בצור הדסה, אולם גרסה זו מופרכת באמצעות איכונים הממקמים את העורר במספר מקומות בירושלים ביום האירוע, וכן תמונות המתעדות את הרכב באותם מקומות בהם אוכן המשיב. עוד נטען, כי המשיבה סבורה כי בעניינו של העורר קמות עילות מעצר של מסוכנות וחשש להימלטות, כאשר המסוכנות עולה ממעשיו, כאשר נהג ברכב באופן פרוץ, סיכן משתמשי דרך, בעודו נוהג ברכב ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. כל זאת כאשר נכנס לתחומי מדינת ישראל ללא רישיון כניסה או שהיה כדן.

עוד נאמר, כי לעורר עבר פלילי הכולל 15 הרשעות קודמות בעבירה של נהיגה פוחזת של רכב; הפרעה לשוטר; הסעת תושב זר (ריבוי עבירות); כניסה לישראל שלא כדן (ריבוי עבירות); נהיגה ללא רישיון, פריצה לבנין (2 עבירות); התחזות לאחר בכוונה להונות (ריבוי עבירות); הפרעה לשוטר (ריבוי עבירות); זיוף (ריבוי עבירות); שימוש במסמך מזויף; גניבה פריצה לרכב; חבלה במזיד ברכב; שיבוש מהלכי משפט; גניבה; והפרעה לעובד ציבור.

צוין, כי בגין הרשעותיו השונות ריצה העורר תקופות שונות של מאסרים בפועל.

עוד הודגש, כי העורר ביצע את המיוחס לו עת מתנהל נגדו הליך פלילי בבית משפט השלום בירושלים (ת"פ 21796-08-19), המייחס לו עבירות של כניסה לישראל שלא כדן והסעה שלא כדן. לאחר שלא התייצב לדיון ביום 13.1.20, הוצא נגד העורר צו הבאה.

3. לאחר ששמע את טענות הצדדים בית משפט קמא הגיע למסקנה, כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב. אשר לחשש להימלטות מן הדן, קבע בית המשפט בהחלטתו, כי חשש זה נובע בין היתר בשל היותו של העורר תושב האזור, בשל העובדה כי תלוי ועומד נגדו תיק נוסף במסגרתו אף הוצא צו הבאה בהעדר התייצבות, ואף מעשיו כמפורט בכתב האישום מלמדים על אופן התנהלותו וחשש להימלטותו מן הדן.

אשר לעילת המסוכנות, נקבע, כי זו מתקיימת מאופן נהיגתו של העורר כמפורט בכתב האישום, שהיה בה כדי לסכן עוברי דרך, וזאת כאשר מתנהל מרדף משטרתי אחריו והמסוכנות בהקשר זה הינה משמעותית ביותר. לכל זאת יש להוסיף, העדר רישיון נהיגה אשר אף הוא כשלעצמו מקים עילת מסוכנות. בית משפט קמא ציין גם את עברו הפלילי של העורר המצביע על מסוכנות, כאשר לחובתו הרשעה זזה בשורת עבירות, אם כי מדובר בעבר ישן יחסית. מעבר לכך, לעורר אף הרשעות לא מועטות נוספות, כפי שפורט בבקשה למעצרו עד תום ההליכים. אמנם מדובר בהרשעות ישנות אולם לא ניתן שלא לתת משקל אף להם. על יסוד כל האמור, הגיע בית המשפט למסקנה, כי החלופה היחידה הרלוונטית היא הפקדה וחתימה על ערבויות. ברם, בנסיבות העניין, איננו סבור שיש בחלופה זו כדי

לצמצם את המסוכנות הנשקפת מהעורר ולהבטיח התייבבותו לדיון, ועל כן הורה על מעצרו עד תום ההליכים.

4. על כך הערר שלפניי.

עיקרי טענות הצדדים

5. בדיון לפניי בעררו של העורר, מיקד ב"כ העורר את טענותיו לשאלה אחת מרכזית בעניין חלופת המעצר. לדעתו, בנסיבות התיק, היה ראוי לשחרר את העורר למעצר בית בחלופה כספית. נטען, כי העורר בן 58 בעל עבר פלילי, כאשר ההרשעה האחרונה היא בשנת 2011. אשר לתיק המתנהל נגדו בבית משפט קמא, טען שלא ידע על הדיון שנקבע ולאחר שהוצא צו ההבאה, הפקיד סך של 300 ₪ בקופת בית המשפט ושחרר. העורר התחייב להתייצב לדיון שנקבע לחודש מרץ 2020. לטענת ב"כ העורר, כניסתו של העורר לישראל אפשרית גם ללא היתר, כאשר מגיעים למחסום ומקבלים היתר אוטומטי, ואולם נוכח הערת בית המשפט, תיקן את טענתו כך שנוכח עברו הפלילי של העורר הוא מנוע מכניסה לישראל.

אשר למסוכנות שנקבעה על ידי בית משפט קמא נטען, כי ככל שישנה מסוכנות היא תעבורתית ובעבירות תעבורה הלכת בית המשפט העליון היא, כי בעבירות מסוג זה מעצר עד תום ההליכים הוא החריג ואינו הכלל. לטענתו, ככל שמדובר במסוכנות תעבורתית ניתן להרחיקו מהכביש. אשר על כן, כך הטענה, בהצטברות כל הנתונים ההחלטה לעצור את העורר עד תום ההליכים היא בלתי מידתית. עוד נטען, כי העורר מחזיק ברישיון נהיגה פלשתיני המתיר לו לנהוג באזור אך לא בישראל, על אף שמבחינת כישורים הוא יכול לנהוג. לפיכך, המסוכנות עקב העדר רישיון הנהיגה נמוכה יותר.

עוד הדגיש, כי מעבר לדו"ח פעולה של שוטר אין כל עדות של נהג המתאר כי חש סכנה ונאלץ לעצור או לרדת מהכביש. גם אם קיימת עבירה, היא לא ברף גבוה במיוחד. אשר לחשש להימלטות, נטען, כי הפסיקה קובעת כי ניתן לאיין עילה זו על ידי קביעת ערבויות כספיות משמעותיות וערבויות של אזרחי ישראל, שיוכלו לערוב לו. העורר הציע ערב המתגורר בצור הדסה, המכיר את העורר מאז שהיה כבן 10 ומוכן לערוב לו.

ב"כ העורר הגיש מכתב מבית התיאטרון, מיום 18.2.20 (ע/1), ובו מובעת הערכה לעשייתו של העורר למען הורדת האלימות ובניית האמון בין תושבים יהודים וערביים באזור ירושלים גוש עציון, וכי הוא דמות חשובה באזור. צוין, כי הם מכירים ופועלים ליד העורר כבר 4 שנים במסגרות שונות להורדת מפלס השנאה בין ישראלים ופלשתינים באזור זה, ומעריכים מאוד את פעולותיו, אם זה בתוך כפרו - כפר חוסאן, שבו הוא ושותפיו הביאו להפסקה כמעט טוטאלית של זריקות האבנים, דבר שקיבל שבחים גם ממח"ט חטיבת עציון בעבר. עוד נאמר במכתב, כי כדוגמא לכנות ולמסירות של העורר לשיפור היחסים, התרחש אירוע יוצא דופן לפני שנה, לאחר הירצחה של הנערה אורי אנסבכר מהישוב תקוע, כאשר העורר ארגן והגיע עם משלחת פלשתינית לנחם את המשפחה ולהביע את התנגדותם הנחרצת לכל מעשה אלים. העורר אפילו לא היסס לדבר אל מול התקשורת הישראלית וכן ייצג גם את העמותה בחוגי בית ברחבי הארץ. העורר משתתף במפגשים, מעביר שיעורי שפה בערבית מדוברת לתושבים יהודיים באזור. החותמים על המכתב ממליצים עליו כאישיות חשובה לבניית האמון ושותפות בין ישראלים

לפלשתינים ומבקשים לנהוג איתו לפנים משורת הדין ביחס לעבירה שהוא נאשם בה.

6. ב"כ העורר הציע ערב תושב צור הדסה, מר יורם גולדרינג, אשר העיד כי הוא מכיר את העורר מאז שהיה בן 10 ואינו מודע לעברו הפלילי של העורר. מששמע את רשימת העבירות בהן הורשע העורר בעבר, השיב "אני לא מאמין למרבית העבירות שנאמרו כאן. אני מכיר את האיש שנים, מתארח אצלו, הוא מתארח אצלי כאפשר היה ובשבילי הדברים האלה הם בלתי אמינים בעליל. זאת התחושה הפנימית שלי". העד מסר כי אף ביקר את העורר בכלא בעת שהיה אסיר, אולם סבר כי הוא נמצא במעצר מינהלי. משנשאל כיצד יבטיח שהעורר יתייצב לדיון שיקבע לו בבית המשפט, השיב כי הוא יאמר לעורר שיתחייב להופיע "אנא בטובך תעשה את זה בשבילי. הוא יעשה את זה בשבילי".

7. ב"כ המשיבה, עוה"ד נעמה ישראל, ביקשה להותיר את החלטת בית משפט על כנה. נטען, כי אנו נמצאים בהליך המעצר שנקבע שקיימות ראיות לכאורה, נובעת מסוכנות מצידו של המשיב וקיים חשש להימלטות. החלטתו של בית המשפט היא נכונה וראויה ואין מקום להתערב בה. העבירות שמיוחסות לעורר בכתב האישום הנוסף בבית משפט השלום, בוצעו בחודש מרץ 19, בגין יכול העורר לקבל עונש של מאסר בפועל, שכן המדובר בהסעת שב"חים וכניסה לישראל. לא די בכתב אישום האמור, אלא נוסף לו כתב האישום הנוכחי גם בעבירות מסוג המפורטות באותו כתב אישום. אשר למסמך שהוגש, נטען כי אינו רלוונטי בשלב זה, אלא בשלב הטיעונים לעונש.

דין והכרעה

8. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות, שכן לא מצאתי עילה להתערב בהחלטת בית משפט קמא. כנגד העורר קמה עילת מסוכנות באופן נהיגתו בצורה פראית והימלטותו מהרכב המשטרתי שאותת לו לעצור, זאת בנוסף להעדר רישיון נהיגה בישראל. כמו כן קמה עילה של חשש להימלטות, בהיותו של העורר תושב האזור, אשר כבר הוכיח כי אינו מתייצב לדיון בהליך פלילי שמתנהל נגדו. לא זו אף זו, לעורר עבר פלילי מכביד, גם מסוג העבירות המיוחסות לו בכתבי האישום האחרונים.

יש להעריך את נכונותו של הערב המוצע להיות ערב לעורר. דא עקא, לא מצאתי כי די במילתו ובהבטחתו כדי להביא להתייצבותו של העורר לדיונים שיקבעו בעניינו בבית משפט קמא. נתתי דעתי גם למכתב שהוגש (ע/1), ואין לי אלא לשבח את העורר על פעולותיו המופיעות במכתב זה, ואולם הטענות לזכותו יכול ויטענו במסגרת הטיעונים לעונש בתיק העיקרי.

9. על יסוד כל האמור, הערר נדחה.

בהסכמת הצדדים המזכירות תשלח ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ט שבט תש"פ, 24 פברואר 2020, בהעדר

עמוד 4

הצדדים.